

nit començava a treure el nas, el grup també arriba a Su, una mica atrotinat i amb

un cert efecte Parcerisses latent.

ETAPA 6

15 de novembre de 1992

DE SU A SOLSONA

Després del tip de caminar que ens vam fer ahir, avui ja només queden les postres. És una etapa senzilla sense gaires complicacions. Una part del Paraigua (la que va fer la ruta Fredes-Andorra) ja l'ha fet.

El Miracle és l'atractiu de l'etapa, que compta en aquest cas amb un guia espontani (un capellà), que ens informa de tot el que volíem saber sobre aquest santuari i no ens atrevíem a preguntar.

Pel camí els bolets són arreu i la pressió boletaire va "in crescendo" fins al punt que dediquem una petita estona a aquest afer, que és ben aprofitada per alguns.

El camí continua ple de grans masies -algunes aprofitades com a cases de colònies.

Solsona s'albira sobre un altiplà com a porta de la muntanya. A partir d'ara potser haurem de carregar més les piles.

ETAPA 7

12 de desembre de 1992

DE SOLSONA A MONTPOL

Comença l'etapa amb disbauxa. Com és habitual, el grup de xofers s'ha avançat a deixar els cotxes al final de l'etapa però, si hi havia quatre camins, s'han fet servis tots quatre i fins molt més tard no s'ha pogut relligar la dispersió automobilística. Però el Paraigua se'n surt de tot i també d'aquesta.

El dia és núvol i, a mesura que anem pujant, ens endinsem en la boira fins al punt que trobem alguns arbres que estan gebrats.

A la font del Corb omplim les cantimplores. En passar per sota del pont de la Frau, ens quedem parats en veure com s'ha imitat els romans fent aquell "aqueducte".

Dinem a Timoneda, recolzats en les parets del cementiri, al costat de l'església romànica. L'Eduardo, en lloc de dinar, no para de fer fotos amb el seu equip, que inclou un gran trípod; està una mica enfadat amb la resta del grup perquè no ens brindem fàcilment a fer de "models" fotogràfics. Amb tota la fe